

var belavet på at tage mod Fremmede. Han var tilfreds med Resultatet af sin Undersøgelse, og da han havde taget det nye Lægemiddel — nogle Piller — med sig fra København, var Kuren forsåvidt allerede begyndt.

„Husk altså: to Piller tre Gange daglig, helst til Måltiderne. Forøvrigt frisk Luft, kraftig men let fordøjelig Kost og så lidt godt Humør. Ikke mindst det sidste. Du skal se, kære Ven, inden der er gået tre Fjerdingår ligner du dig selv fra gamle Dage. Du kan såmænd endnu godt få din Drøm opfyldt og blive Indenrigsminister og gøre Damerne ved Hoffet glade ved din velskabte Person“.

Torben sad i Hjørnet af Sofaen bedøvet som efter et Slag. Han holdt Hænderne på Knæene og vidste ikke, hvad han turde tro. Vennens megen Tale gjorde ham yderligere forstumlet, og den uvante Lugt af Tobakken gav ham Kvalme. Men han nænnede ikke at lade Asmus mærke noget og led i Stilhed.

Som de nu sad der i den hældende Dag, kom Barbara ind og meldte, at Pastor Vestrup var kommen og ventede udenfor.

„En Præst?“ sagde Asmus og gjorde store Øjne.

Torben blev lidt ærgerlig.

„Sagde I ikke til ham, at her var Fremmede? Forresten . . . du kender ham jo, Asmus! Det er Mads Vestrup. Husker du ham ikke fra Studentersamfundet? Han kom også undertiden og lånte Bøger hos mig. En Bondestudent her fra Egnen“.

„Mads Vestrup? . . . Skidtmand?“

„Ja ja. Han har forresten forandret sig meget. Jeg tror, det vil interessere dig at træffe ham igen“.

Han blev så ivrig, fordi han var kommen i Tanker om, at han her vilde få en Afløser som Tilhører for Vennen, så han kunde blive lidt alene med sine egne Tanker.

„Bed Pastor Vestrup komme“, sagde han.

Asmus Hagen fik atter store Øjne, da Præsten trådte ind. Det var en ganske høj, noget lavbenet Mand, en Muldjordsskikkelse, tung af Fedme. Han bar Briller, bag hvilke der lyste et Par mørkegrå, levende Øjne. Ellers var der ikke noget præsteligt ved ham. Han var klædt ganske som en Bonde, havde en Frakke af Dyffel og et blomstret Bomuldstørklæde bundet om Halsen i Stedet for Flip. Omkring Munden og over Hagen bredte sig en mørk Skæggebund.

Pastor Vestrup havde godt vidst, at der var kommen Fremme-